

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΕΔΕΣΣΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός αποφάσεως

34/ΞΟΙΖ

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΕΔΕΣΣΑΣ

Αποτελούμενο από την Δικαστή, Μαγδαληνή Καραγιάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Έδεσσας.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Ιανουαρίου του 2013 χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1)Του Π.Α.Σ.Κ.Ε.Δ.Ι. (Πανελλήνιου Συνδέσμου Καταστημάτων Εστίασης και Διασκέδασης), που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, επί της οδού Χειμάρας αρ. 30 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Ευαγγέλου Πορτσανάκη του Πέτρου, κατοίκου Σωσάνδρας Αριδαίας, 3) Δημητρίου Κουντουρά του Χρυσοστόμου, κατοίκου Σωσάνδρας Αριδαίας 4) Νικολάου Τούμπη του Πασχάλη, κατοίκου Προμάχους Πέλλας. 5) Μαρίας Τουρλάκη του Τραιανού, κατοίκου Γαρεφίου Πέλλας. 6) Βασιλικής Καλσιτζή του Χρήστου, κατοίκου Γαρεφίου Πέλλας. 7) Δημητρίου Μπίνου του Γεωργίου, κατοίκου Γαρεφίου Πέλλας 8) Δημητρίου Μπίνου του Τραιανού, κατοίκου Γαρεφίου Πέλλας. 9) Χρήστου Μασλάρη του Πέτρου, κατοίκου Προμάχων Πέλλας. 10) Δημητρίου Μασλάρη του Χρήστου, κατοίκου Προμάχων Πέλλας. 11) Δημητρίου Παρασκευόπουλου του Αναστασίου, κατοίκου Αριδαίας 12)

Ελευθερίου Κοροσίδη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αλώρου Πέλλας 13) Παναγιώτη Μποζίνη του Χρήστου, κατοίκου Ιδας Πέλλας. 14) Ιωάννη Ρακιάρη του Λαζάρου, κατοίκου Σωσάνδρας Πέλλας 15) Ευαγγελίας Σέλκου του Νικολάου, κατοίκου Γαρεφίου Πέλλας, οι οποίοι παραστάθηκαν μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Βασιλείου Κωνσταντινίδη, πλην του δεύτερου και τρίτου οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον ίδιο πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ: Της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «ΑΕΠΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ Α.Ε.», που εδρεύει στο Αμαρούσιο Αττικής, οδός Σάμου 51 και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της Σταύρος Τσάμης και Δήμητρα Ζερβού.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 24-10-2012 αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 408/2012 και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 56 § 2 ν. 2121/1993, «οι οργανισμοί συλλογικής διαχώρισης, δεν μπορούν χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου. Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει αρίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο». Από τα ανωτέρω συνάγονται τα ακόλουθα: A) Η κατάρτιση σύμβασης για το χρήστη είναι υποχρεωτική, υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να κάνει χρήση των έργων αυθαίρετα. Είναι όμως υποχρεωτική και για τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης (μορφή εξαναγκασμένης σύμβασης), υπό την έννοια ότι, αν ζητηθεί από το χρήστη η κατάρτισή της, δεν μπορεί να αρνηθεί. Διαφαρετικά θα υπήρχε κίνδυνος αυθαίρετων αρνήσεων ή διακρίσεων σε βάρος των διαφόρων επιχειρήσεων (Γεωργ. Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, Αθήνα 2000, σελ. 367). Κατ' εξαίρεση δικαιολογείται άρνηση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όταν συντρέχει σπουδαίος λόγος, όπως είναι λ.χ. η πασίδηλη αναξιοπιστία του χρήστη ή επανειλημμένη δυστροπία του να πληρώσει αμοιβή για χρήση παρελθόντων ετών (Κουμάντος, ο.π.). B) Η αμοιβή των δημιουργών μπορεί κατ' αρχήν να ορισθεί ελεύθερα από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με τη διαδικασία καταρτισμού και δημοσιεύσεως ενός καταλόγου («αμοιβολογίου») κατά τη διαδικασία του άρθρου 56 § 3. Ωστόσο ο κανόνας αυτός, εξ αιτίας της μονοπωλιακής ή ολιγοπωλιακής θέσης τέτοιων οργανισμών και των κινδύνων αυθαιρεσιών και άνισης μεταχείρισης που συνεπάγεται, υπόκειται σε περιορισμούς (Κουμάντος, ο.π., Μ.Θ. Μαρίνος, Πνευματική Ιδιοκτησία, Αθήνα-Κομοτηνή 2000 σελ. 312). Αν ο χρήστης έχει την άποψη ότι η αμοιβή που αξιώνει ο οργανισμός είναι προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, έχει δικαίωμα ή να προκαταβάλλει το ποσό που αξιώνει ο οργανισμός και να καταρτίσει τη σύμβαση, ζητώντας

συνεπειών τους όχι στο πρόσωπο του υποκειμένου της έννομης σχέσης αλλά για τον ίδιο και συνακόλουθα οι συνέπειες της δίκης αφορούν αυτόν αμέσως.

δεδομένου ότι την ένδικη αίτηση νομιμοποιείται κατά το άρθρο 56 παρ. 2 2121/1993 να ασκήσει μόνον ο χρήστης των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας που διαχειρίζεται η καθής, το γεγονός δε ότι ο πρώτος αιτών συνιστά επαγγελματικό σωματείο προστασίας των συμφερόντων των ιδιοκτητών καταστημάτων εστίασης και διασκέδασης, ουδόλως τον νομιμοποιεί να ασκήσει την ένδικη αίτηση αφού δεν είναι υποκείμενο της επίδικης έννομης σχέσης ούτε φορέας του επίδικου δικαιώματος. Το σωματείο αυτό δεν νομιμοποιείται σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην αρχή της παραγράφου αυτής, ν' ασκήσει αγωγή ή αίτηση, για την προστασία των δικαιωμάτων των μελών του αφού ουδόλως εν προκειμένω συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 669 ΚολΔ. Ως προς τους λοιπούς αιτούντες, η ένδικη αίτηση, κατά το σκέλος της με το οποίο ζητείται να ρυθμιστεί προσωρινά από το παρόν δικαστήριο μέχρι την έκδοση απόφασης επί της τακτικής αγωγής, η οφειλόμενη ετήσια καταβολή προς την καθής σε ποσοστό προσαρμοζόμενο κατά το προσήκον μέτρο (ήτοι 50-60% κάτω από το ήδη υπάρχον αμοιβολόγιο της καθής), πέραν της αοριστίας της, αφού ουδόλως περιγράφεται στην αίτηση το εμβαδόν του κάθε καταστήματος, το είδος του μηχανήματος για τη μετάδοση των έργων και τα συγκριτικά στοιχεία από άλλα συναφή καταστήματα του είδους και της επιφάνειας με τις δικές τους, τα ποσά που πληρώνονται σε παρόμοιες περιπτώσεις ώστε να είναι δυνατόν στο δικαστήριο να κρίνει εάν η αμοιβή που αξιώνει η καθής είναι προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοια περίπτωση, είναι σε κάθε περίπτωση απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον το παρόν Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να ορίσει το ύψος της αμοιβής που θα ήταν "εύλογη" ή "δίκαιη", αλλά απλώς περιορίζεται στη διαπίστωση ότι η αμοιβή είναι ανάλογη προς τη συνήθως καταβαλλόμενη σε παρόμοιες περιπτώσεις (ΕφΑΘ 4172/2008 ΔΕΕ 2009/190, Εφθεσ 458/2008 αδημ., ΠολΠρθες 3025/2011 ΤρΝομΠλΔΣΑ, ΠολΠρθες 11208/2008 ΤρΝμΠλΔΣΑ ΜπρΡοδ 606/1999 ΔΕΕ 1999.869 ΜονΠρΧίου 118/1998 ΔΕΕ/1999 (593, Γ. Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδ. 2000, σελ. 369) και μόνον αν είναι προφανώς δυσανάλογη με αυτήν που πληρώνεται σε παρόμοιες περιπτώσεις έπειτα από έρευνα των συγκριτικών στοιχείων δύναται να προχωρήσει στη μείωση. Συνεπώς η μείωση της αμοιβής λόγω της μείωσης του κύκλου

εργασιών των χρηστών δεν εμπίπτει στην οριζόμενη εκ του νόμου προϋπόθεση μείωσης αμοιβής. Αναφορικά δε με το αίτημα να γνωστοποιήσει η καθής τη λίστα των δημιουργών που εκπροσωπεί προκειμένου οι αιτούντες να μην αναπαράγουν από τα καταστήματα τους τα σχετικά έργα, αυτό πρέπει να απορριφθεί καθώς αφενός κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από το νόμο, αφού σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 4 του ν. 2121/1993 σχετική υποχρέωση παράδοσης καταλόγων των έργων υφίσταται μόνον σε βάρος των χρηστών και όχι σε βάρος του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, σε κάθε δε περίπτωση ακόμη και αν υφίστατο σε βάρος της καθής σχετική υποχρέωση, η αποδοχή της αίτησης αναφορικά με το ως άνω σκέλος της θα οδηγούσε ευθέως σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος των αιτούντων (πρβλ ΜονΠρΛαμ 2497/2008 ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς η ένδικη αίτηση πρέπει να απορριφθεί καθ'ολοκληρία και να επιβληθούν σε βάρος των αιτούντων λόγω της ήππας τους στην παρούσα δίκη (176 ΚΠολΔ) τα δικαστικά έξοδα της καθής, κατόπιν ειδικότερου αιτήματος της τελευταίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ'αντιμωλία των διαδίκων

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των αιτούντων τα δικαστικά έξοδα της καθής τα οποία ορίζει στο πιοσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, Αποφασίσθηκε και Δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στην Έδεσσα στις ...14... Φεβρουαρίου 2012

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ